

нѣжца. и горы Ѡсоговскѣи и пропасти. бжїиѣ зѣенїи. и свѣт-
лости вышнїиѣ. ежже ѡзари ны ѡче Нѡѣимѣ. да та прѣ-
вѣзнашаемъ: —

Възвесели сѧ поустыне Ѡсоговскїи. жажѣщи прѣно про-
заванїи. имѣже хѣ свѣтло оукраси тѣ прозавѣ ꙗкоже древле
Самонѣ прѣѣ. из неплодна урѣва правдѣ садителѣ. имѣже
процвѣтошѣ врьтпы и горы Ѡсоговскїиѣ.

Житието на св. Якима е познато по преписи отъ XV в.
насамъ. Тѣ всички възхождатъ къмъ една начална версия,
въ която при по-нататъшното преписване сж били правени
нѣкои стилни преработки, внасяни сж нови случки или
стари нѣкои сж бивали изхвърляни. Житието бѣ обнарод-
вано по ржкопись отъ XVI—XVII в. отъ Ламански въ
О нѣкоторыхъ славянскихъ рукописяхъ и пр. Спб. 1864, стр.
123 сл., а отъ Новаковича въ Гласник XXII (1867 г.). Въ
Синодалната библиотека въ София се намира единъ преписъ
(безъ края) на сжщото житие, отъ XV в. Други единъ
преписъ е билъ направенъ отъ Теодосия Лековъ въ 1789 г.
въ Хилендаръ. Срв. стр. 270. Единъ преписъ отъ св. Яки-
мовото житие видѣхъ въ книжата на Найдень Геровъ. По
единъ ржкопись въ нѣкогашната българска митрополия въ
Скопїе житието бѣ обнародвано въ новобългарски преводъ
отъ Д. Мариновъ въ книгата му Слѣжба преподѣбнагѡ ѡтца
нашегѡ Іѡакїма Ѡсоговскагѡ. Грѣдець 1900, на стр. 41—54.

Тукъ печатамъ житието по Бѣлградския преписъ отъ
XVI—XVII в., обнародванъ отъ Ламански.

Житїе и жизнь прѣбвнѣ ѡца нашего ѡца нашего

Іѡакїма Сараѣапорскагѡ. Ё ѡ.

Црѣтвоуіоуѣ гоу нашему іѡу хѣу и ѡблѣющому нѣси и
землею и морѣ. и прочею въсакою тварїю. и нѣ въскѣми соу-
щюу. црѣ сїи црѣствоуіоуіи. и гѣ госпѣствоуіоуіи. єдинъ имѣ
вєскѣрїтїе. єго же сила непостижима, и дрѣжава непрѣмєнна
иже рѣ мїрдїе вєзмѣрїє мїти своеє изволивъ. ѡ стїе дѣви
вѣе вѣплѣтити сѧ. и на землю прїити. хотѣ своводити члѣч-
скїи рѣ ѡ лютаго мѣлєства діавола и тьмоу невѣнїа сїиречъ
прѣклѣстїю діаволєю сѣдрѣжимїе своимъ вѣжѣвнїи свѣтѡ
просвѣтити. и къ разоуму покаанїє вѣскѣ наставити. ꙗко же
и сѧ нѣгдє въ стѣкѣ єѡлїи велѣгласнѣкѣ вѣзываетъ. глїе: азъ